

[Smørum.]

Lovforslaget vil give Landarbejderne — de af dem, som der under dette første Forsøg kan blive Tale om — bedre Boliger. Lovforslaget vil gøre det paa en Maade, som man næppe kan overvurdere Betydningen af. Det vil give dem egne Hjem, forstaaet i den bogstavelige Betydning, at de bliver Ejere af de Boliger, Staten i Henhold til Lovforslaget vil yde Støtte til.

Jeg skal ikke komme videre ind paa Enkelthederne med Hensyn til Formen for de i Lovforslaget tilsigtede Foranstaltninger. Den højtærede Landbrugsminister har jo udførligt gjort Rede for Betingelserne for at faa den omhandlede Støtte o. s. v. Alt i alt synes Enkelthederne vel overvejede, men man vil naturligvis ud fra dette første Forsøg, hvor forholdsvis begrænsede Midler stilles til Raadighed, gøre sine Erfaringer og lære, hvad der maaske bør rettes, naar Loven, som det er forudsat i Lovforslaget, kommer til Revision i Samlingen 1940—41. Jeg er ikke sikker paa, at Boligudgifterne med de i Lovforslaget forudsatte Afdrags- og Rentevilkår kommer saa langt ned, som de under Hensyn til disse Arbejders Indtjeningsvilkår gerne skulde, men herom venter jeg, at den højtærede Landbrugsminister vil være villig til at forhandle i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat til Behandling af Lovforslaget. Jeg kunde tillige ønske en saadan Forhandling med Hensyn til den Sikkerhed, som er tilstræbt, men som maaske kunde gøres mere effektiv, imod, at de omhandlede Ejendomme ved Salg eller ved Dødsfald blev Handelsvare, kom ind i den almindelige Spekulation med Ejendomme.

Med Glæde ser jeg Lovforslagets Bestemmelse om, at Statens Jordlovsudvalg kan lade udarbejde Mønsterplaner for disse Huse, saaledes at de paagældende Arbejdere faar Ret til at bruge disse Planer i Stedet for selv at skulle fremskaffe Arkitekttegninger. Det kan synes en ringe Ting, men naar man ved, hvor besværligt og bekosteligt det kan være for Folk at faa disse Arbejder udført, og naar man desuden betænker, at de skal være udført, før Ansøgeren har Sikkerhed for, at den ansøgte Støtte tildeles ham og der altsaa bliver noget ud af det, saa tillægger jeg alligevel denne Bestemmelse Værdi og haaber, den maa blive benyttet. Jeg gør det tillige, fordi der, naar denne Fremgangsmaade benyttes, bliver den største Sandsynlighed for, at vi efter de udvalgte Standardtyper faar de bedst mulige Huse, og det vil naturligvis i nogen Grad være bestemmende for, hvad der

kommer ud af de Foranstaltninger, Lovforslaget tilsigter, og som jeg ønsker og tror man vil føre ud i Livet paa den Maade, som er bedst for Samfundet og for de Mennesker, som det her drejer sig om.

Ud fra de Betragtninger, som jeg her har anført, tilsiger jeg mit Partis Støtte til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Angaaende det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag vil en anden af mine Partifæller tage Ordet, men om Lovforslaget om Tillæg til Lov om Oprettelse af Frugtavlskolonier, Frugtplantager og Have- lodskolonier vil jeg gerne paa mit Partis Vegne gøre nogle Bemærkninger.

Lovforslaget er i Realiteten en Forlængelse af den gældende Lov, idet det tilsigter til de angivne Formaal at stille i alt 600 000 Kr. til Raadighed i Finanssaarene 1938—39 til 1940—41, da der ifølge den gældende Lov ikke vil kunne anvendes noget Beløb hertil efter Udløbet af indeværende Finansaar og Loven dermed vilde være uden Betydning. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, har Lovens første Afsnit, Afsnittet om Laan til Oprettelse af Frugtavlskolonier, overhovedet ikke været anvendt, idet meget faa Andragender har været fremsendt og kun fra Folk, som ikke kunde anses for at opfylde Lovens Betingelser. Jeg beklager dette. Frugtavlen er netop i det Tidsrum, der er Tale om, blevet et mere paaagtet og mere indbringende Erhverv, og vi trænger til og vil formentlig ogsaa stadig opmuntre til et Arbejde paa disse nye Felter for Landbrugsproduktionen. Frugtavlen i al Almindelighed er gaaet frem og har vundet videre Udbredelse ogsaa hos Folk, der ikke tidligere har beskæftiget sig hermed. Men den specielle Form, der var tilsigtet med Bestemmelserne om Støtte til Frugtavlskolonier, har alligevel ligget for fjernt fra det prøvede og sædvanlige, til at den har kunnet finde Anvendelse. Den kollektive Frugtavl betyder naturligvis en Række Fordele, som ingen kan være blind for, og som naturligvis særlig kan være til Gavn for Smaabrugere, der ikke har tilstrækkelig Kapital at sætte i de Anskaffelser af Anlæg, Sprøjter og Opbevaringshuse o. s. v., som rationel Frugtavl kræver. Det er derfor at haabe, at denne kollektive Form for Frugtavl, som, først prøvet, er lige saa naturlig som Samarbejde paa andre Produktionsomraader, efterhaanden vil blive brugt og blive til Gavn for dem, der gør Forsøget.

Det er mig bekendt, at et Forsøg nu forberedes. Jeg finder det rigtigt, at der fortsat er Hjemmel for at opmuntre og støtte saadanne Forsøg, og at man derfor,